

Overgenomen uit: *Begijnhofkrant* 21 (2008) 23

Een kwaadspreker over ons begijnhof

Harry de Kok

EEN KWAADSPREKER OVER ONS BEGIJNHOF

Over belangrijke zaken schrijft en spreekt men ten goede en ten kwade. Zo ook over ons begijnhof. Daarom deze tekst tot slot van dit nummer. En hoewel ik beseft dat hij voor velen cryptisch blijft, ook voor mijzelf, toch is hij duidelijk genoeg om er geen uitleg bij te hoeven geven.

"... toen den advokaat Vogelgrijp zo stond om zijn proces te verliezen tegen den muntmeester Houvast, en het (toch) onvoorziens won door een linksche slingerslag, doemde hij toen zijn eenige kind niet tot St. Begga's gedoekte orden. Het is waar dat zijn Isabella het Turnhoutse

begijnhof verkoos, om haar bloempje niet te zien verdorren op den doortak van een eyndeloos verlangen, zijnde de peyl der maagdommen op die tijd zo laag in de bedekte weg van die susterkens, dat er pas één ongevleympt begijntje werd gezien tegen vijftiwintig ontgonnen geestelijke maagden. Helaas was het niet beter geweest indien dat hartenaas tot een doel had verstrekt aan een echt schutter, dan het over te geeven tot den dorsvloer voor de omliggende boerenjonkers. Het Turnhouts begijnhof was op die tijd berucht voor een Hogeschool van kussen en dronken drinken en die groote waarhey kan ik noch bewaartheden door eenige leevende Bredaasche Agtemissen, die dagelijks daer naar toe reeden als naar een bevoorrechte Schermschool..."

Voor alle duidelijkheid toch enige duiding. Ik heb getracht die Isabella te identificeren, maar er zijn meerdere Isabella's kandidaat. Voorlopig is het dus onbegonnen werk. De namen zijn spotnamen, maar misschien vonden er op dat ogenblik op ons begijnhof bijeenkomsten plaats van jongelui van beiderlei kunnen of was er helemaal niets aan de hand? Wij zouden het natuurlijk graag weten.

Laat mij besluiten met te zeggen dat kunstschilder en schrijver Jacob Campo Weyerman, die bovenstaande tekst schreef, in 1739 tot een levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld wegens "het schrijven van vuile lasterschriften". Ook bovenstaand fragment moet dus allicht met een korreltje zout worden genomen.

Harry de Kok
stadsarchivaris Turnhout